ΕΛΤΑ Hellenic Post
PRESS POST x+7
ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Ιδρείο Αριθμός Αδείας
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 076558

το Δίκαστρο

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΩΝ

ΕΤΟΣ 17ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 76 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017 • ΕΚΔΟΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΚΑΣΤΡΙΩΤΩΝ - ΔΙΚΑΣΤΡΟ ΦΘ/ΔΑΣ ΤΚ: 35017

ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΕ ΝΑΟΥΣ

Η Γέννηση του Χριστού

Η Γέννηση του Χριστού (δίζωνη). Εικόνα του 16ου αιώνα Ιερού Ναυδρίου της του Χριστού Γεννήσεως εις θέσιν Μαυρουνά Σκύρου.

Η Γέννηση του Χριστού. Εικόνα από το Τέμπλο του Ναού των Αγίων Σεραφείμ, στο Κοτρόνι Δικάστρου. (Δόξα εν υψίστοις Θεώ και επί γης ειρήνη εν ανθρώποις ευδοκία)

Ανακοίνωση - Πρόσκληση

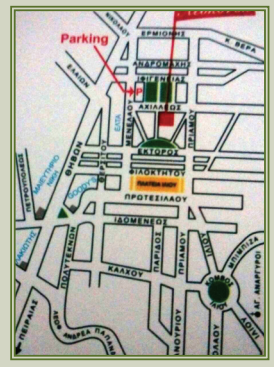

• Στην Αθήνα, **21 Ιανουαρίου 2018** ημέρα Κυριακή και **ώρα 12.30** σας περιμένουμε για το ετήσιο αντάμωμα μας. Επ' ευκαιρία θα κόψουμε την Πρωτοχρονιάτικη πίτα μας στο κέντρο "Λευκονόη" Αχιλλέως 69-71 Άλσος Ηλίου.

Η **τιμή πρόσκλησης** με φαγητό κρασί και αναψυκτικά είναι στα **20€** για τους μεγάλους και 12€ για τα παιδιά. Για την συμμετοχή σας, παρακαλούμε να το δηλώσετε στα μέλη

Καρακώστα Παναγιώτη: 6977 094031
Λάμπου Ντίνα: 6979 976071

Ημερολόγιο Συλλόγου 2018

Ολοκληρώθηκε η έκδοση του ημερολογίου του συλλόγου μας. Η πολυσέλιδη έκδοση περιλαμβάνει έγχρωμες φωτογραφίες του χωριού και της ευρύτερης περιοχής. Το ημερολόγιο θα διατεθεί ΔΩΡΕΑΝ στα μέλη του συλλόγου στις εκδηλώσεις Κοπής Πίτας.

Κοπή πίτας

• Για τους Λαμιώτες - και όχι μόνο- σας προσκαλούμε στις **4 Φεβρουαρίου 2018** ημέρα **Κυριακή** και **ώρα 12.30** για φαγητό και χορό αλλά και να **κόψουμε την πίτα μας** στο Χωριό μας, το Δίκαστρο. Η **τιμή πρόσκλησης** με φαγητό, κρασί, αναψυκτικά είναι στα **15€.** Για την συμμετοχή σας, παρακαλούμε να το δηλώσετε οποσδήποτε στα μέλη μας:

Γράββαλος Ανδρέας: 697 3322931
Καρφής Κωνσταντίνος: 6974038172
Γκιόλας Σταύρος: 6973 513170

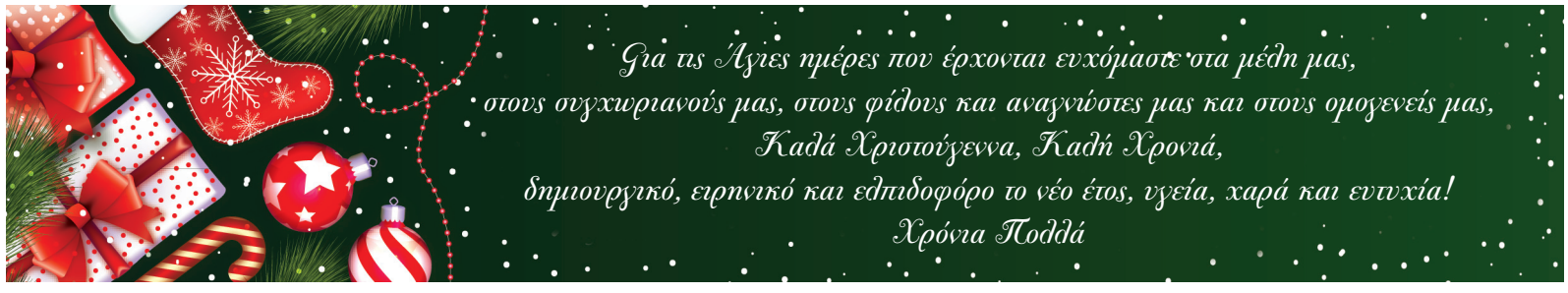

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θάνατοι

• Στις 2-12-17 απεβίωσε ο Ηλίας Κατσίμπρος του Γρηγορίου σε ηλικία 84 ετών. Εψάλη και ετάφη στα Καλύβια Αττικής.

Θερμά συλλυπητήρια!

Γεννήσεις

• Στις 19 -10- 17 ο Παναγιώτης Αποστόλου και η Ελένη Γεωργίου - Αποστόλου απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους αγόρι.

Να τους ζήσει!

Επιτυχίες

• Η **Σταυρούλα Τζούμη** κόρη του αντιστράτηγου Λάμπρου Τζούμη και της Ευαγγελίας Γραββάλου, εγγονή του Λάμπρου και της Μαριγούλας Γραββάλου **απέκτησε** Master σε "Human Resources and Employment Relations" στο **πανεπιστήμιο** Brunel University London.

Ευχές πολλές, πάντα επιτυχίες και καλή σταδιοδρομία.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ

Η Μαρία Ζημιανίτη Χριστοπούλου και ο Πέτρος Χριστόπουλος προσφέρουν το ποσό των 250 ευρώ στην εφημερίδα του συλλόγου Δικάστρου εις μνήμην της αδελφής της Κωνσταντίας Ζημιανίτη Γράββαλου

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι,

Αν κάποιος έχει δώσει συνδρομή ή έχει πάρει βιβλίο και δεν αναγράφεται στην παρακάτω λίστα να επικοινωνήσει με τον Κων/νο Καρφή (6974038172).

Η Συντακτική επιτροπή της εφημερίδος!

Για συνδρομές – οικονομική ενίσχυση για το μουσείο

Εθνική τράπεζα Αρ. Λογαριασμού:

825/747841-02

IBAN:

GR4201108250000082574784102

Τράπεζα Πειραιώς Αρ. Λογαριασμού:

6292 - 128468 - 148

IBAN:

GR0801712920006292128468148

ΕΝΙΣΧΥΣΑΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ & ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ελευθερία Ζιαγκοβά – Τόλη .....20€
Κελεσιάδου Ευσεβία (Λείριο) .....30€
Κόκκινος Νικόλαος .....20€
Χριστόπουλος Γεώργιος του Δημητρίου .....15€
Γιαννακάκης Γρηγόριος .....5€
Γεωργίου Βασίλειος .....10€
Αντωνή Νίκη .....25€
Καλότυχος Ηλίας .....10€
Σπυρόπουλος Ηλίας .....10€
Κωνσταντίνος Καρφής του Ιωάννη.....30€
(20 συνδρομή & 10 βιβλίο)
Κόρδας Βασίλειος του Ηλία .....10€
Καράκης Γιώργος .....20€
Παπασταύρου Βαρβάρα .....20€
Μουρίκη- Πιλάλη Στέλλα.....20€
Χριστοπούλου Μαρία .....250€
Ζημιανίτης Σεραφείμ.....25€
Κατσαρή Αγλαΐα .....20€
Τσιφτσής Αθανάσιος.....20€

«Το Δίκαστρο» μια εφημερίδα χάρμα οφθαλμών

Κύριοι της Συντακτικής Επιτροπής της εφημερίδας, «το Δίκαστρο»

Όταν πριν από λίγες μέρες έλαβα το 75ο φύλλο της εφημερίδας σας ένιωσα ένα ευχάριστο ξάφνιασμα. Πάντοτε η εφημερίδα αυτή διακρινόταν για την άρτια εμφάνιση και το άριστο περιεχόμενό της, το τελευταίο φύλλο όμως το θεωρώ μακράν το καλύτερο. Δ εν σας κρύβω ότι επηρεασμένος ίσως από τη φιλία και την εκτίμηση που έτρεφα προς τον αείμνηστο συνάδελφο, φίλο και συνεργάτη Νίκο Σωτηρόπουλο, θεωρούσα ότι θα ήταν δύσκολο να βρεθούν άξιοι αντικαταστάτες του ιδίου και των άξιων συνεργατών του να συνεχίσουν το έργο του. Αποδεικνύεται ότι όχι μόνο βρέθηκαν άξιοι συνεχιστές του έργου του Νίκου και των συνεργατών του, αλλά ξεπέρασαν σε πολλά σημεία τους δασκάλους τους!

Δεν θέλω να αναφερθώ σε λεπτομέρειες και θα αποφύγω να παραθέσω ονόματα από φόβο μήπως αδικήσω κάποιον. Όμως η όλη εμφάνιση της εφημερίδας, τα περιεχόμενά της, η έκθεση των δραστηριοτήτων, ο εμπλουτισμός του μουσείου και η εν γένει έκθεση των πεπραγμένων του συλλόγου σας, αποτέλεσε ένα ευχάριστο ξάφνιασμα για τους φίλους του Δικάστρου. Όταν οι παλαιοί, οι πρωτοπόροι αν θέλετε, αντικαθίστανται τόσο εύκολα με νέο δυναμικό, το οποίο εμπλουτίζει και ενισχύει όσο από το παλαιό δυναμικό συνεχίζει επιτυχώς, τότε αξίζουν συγχαρητήρια σε παλαιούς και νέους. «Το Δίκαστρο» συνεχίζει ήδη να μεγαλουργεί!

Δεχθείτε, σας παρακαλώ, τα συγχαρητήριά μου, από ένα φίλο που έχει σχετική γνώση και εμπειρία.

Γιάννης Μακρής
συνταξιούχος δάσκαλος

Το Βιβλίο του Συλλόγου

Όσοι ενδιαφέρονται για το βιβλίο του Συλλόγου, «Αρχιτεκτονική και φυλαχτά σπιτιών στο Δίκαστρο», μπορούν να το προμηθευθούν απευθυνόμενοι:

• Στο Σύλλογο Δικαστριωτών (Πρόεδρο Συλλόγου, Κων/νο Κόρδα τηλ. 6976978440 και Κων/νο Καρφή τηλ. 6974038172)

• Στο Μουσείο Δικάστρου (Πρόεδρο Μουσείου, Χρήστο Γκιόλα, τηλ. 6976 957360 και Γιώργο Γιαννακόπουλο τηλ. 6972239109.

Συνδρομές - Προσφορές

στους τραπεζικούς Λογαριασμούς του Συλλόγου Απανταχού Δικαστριωτών

Εθνικής Τράπεζας:
067/559811-79
IBAN:
GR2601100670000006755
981179

Eurobank πρώην Τ.Τ.:
0026.0740.1.1.
0101676583
IBAN:
GR3302607400000110101
676583

Τράπεζα Πειραιώς:
Ο Λογαριασμός της Τ.Πειραιώς.
ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ
μέχρι νεωτέρας ανακοίνωσης

Άρθρα - Κείμενα
Αγγελίες-Ανακοινώσεις
στο μέλος της Συντακτικής Επιτροπής:
Κων/νο Γ. Καρφή
Σιδ. Σταθμό Λιανοκλαδίου
Τ.Κ. 35100 ΛΑΜΙΑ
efimdikastro@gmail.com

Το Δίκαστρο

Τριμηνιαία ενημερωτική έκδοση του Συλλόγου του απανταχού Δικαστριωτών

ΚΩΔΙΚΟΣ: 6558

Εκδότης:
Σύλλογος Απανταχού Δικαστριωτών
ΔΙΚΑΣΤΡΟ ΦΘ/ΔΑΣ - Τ.Κ. 35017

Υπεύθυνος Έκδοσης:
Κόρδας Λ. Κωνσταντίνος
Πρόεδρος Συλλόγου
Απανταχού Δικαστριωτών
• Κιν.: 6976978440

Συντακτική Επιτροπή:
Γκιόλας Σταύρος 6973513170
Γεώργιος Ηλ. Ζημιανίτης
Λεωνίδας Ι. Καρφής 210 9343162
Κων. Γ. Καρφής 22310 62033 - 6974038172

Για τυχόν ανακριβείς, εσκεμμένες ή μη πληροφορίες δημοσιευμάτων ή για αντιδεολογική συμπεριφορά κλπ. την ευθύνη φέρει εξολοκλήρου ο συγγραφέας του άρθρου.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Αφοι ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Ο.Ε.
ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 55 ΛΑΜΙΑ
Τηλ.: 22310 34000 • FAX: 22310 43856
e-mail: papress@hotmail.com

Κριτική του Βιβλίου «Αρχιτεκτονική και Φυλαχτά σπιτιών στο Δίκαστρο»

Με μεγάλη χαρά έλαβα το βιβλίο, «Αρχιτεκτονική και Φυλαχτά σπιτιών, στο Δίκαστρο», έκδοση Συλλόγου των Απανταχού Δικαστριωτών, σελ. 217, Δίκαστρο, 2017, πόνημα του αγαπητού, πολυγραφότατου, ερευνητή και εκλεκτού φίλου Αντιστρατήγου ε. τ. α. της ΕΛ-ΑΣ και πτυχιούχου του Νομικού και Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο καθένας και η καθεμιά του ανθρώπινου γένους, βρισκόμαστε σε διαρκή αποστολή: Ενεργοποίηση και αξιοποίηση των Ταλάντων με τα οποία μας προίκισε ο Δημιουργός.

Γέννημα και θρέμμα του Δίκαστρου, «εραστής του ωραίου και του αληθινού», αγαπητό και εκλεκτό μέλος της Νεοσμυρνιώτικης συντροφιάς μας ο Λεωνίδας, έλαβε το μήνυμα και με ζέση ψυχής άρχισε την αναζήτηση.

Τον σαγήνεψε η ζωή των Πατέρων του και τα βιώματα των χωρικών της περιοχής και με κέντρο έρευνας το Δίκαστρο και την «΄Εσχατη Φθία», επιχείρησε μια Συγκριτική έρευνα Εργασίας του Αρχαίου κάλλους με τη σημερινή ωραιότητα και μας παρουσιάζει τα θαυμάσια της συνεχόμενης πορείας των πολιτισμών.

Η παρούσα έκδοση του Συλλόγου, με την επιμέλεια και φροντίδα του φιλόπονου στρατηγού, αποτελεί έργο πνοής ζωής, όπου ξεδιπλώνεται περιληπτικά, φυσικά και αβίαστα, με εξαιρετική δομή, με απλή και κατανοητή από όλους γλώσσα, ο μεγάλος Συγκριτικός Χάρτης της αρχιτεκτονικής παρουσίας και δράσης της Ιστορίας του ελληνικού Λαού.

Στο αφιέρωμα αυτό, γιατί αποτελεί αφιέρωμα ως τα «Σα εκ των Σών» προς τους προγόνους του καθώς και κατάθεση ψυχής και ευρημάτων της πολύχρονης και κοπιώδους έρευνάς του.

Τα Ιστορικά και ιδιαίτερα τα Λαογραφικά Αρχεία εμπλουτίζονται με έναν πολύτιμο θησαυρό τέχνης, σοφίας και έμπνευσης της Λαϊκής Αρχιτεκτονικής, της Λαογραφίας και της καθημερινής ζωής των κατοίκων της περιοχής και όχι μόνον.

Γιατί, στο ξεδίπλωμα και στην παρουσίαση των επιμέρους δραστηριοτήτων αφήνεται να κυλά απαλά και αθέατα το αιώνιο πνεύμα του ωραίου από γενιά σε γενιά και να μεταλαμπαδεύονται οι ιδέες αναζήτησης της γνώσης και κοινωνικής συνύπαρξης των Πολιτών.

Επιθυμώ ,αφού συγχαρώ θερμά το «Σύλλογο των Απανταχού Δικαστριωτων» και τον αγαπητό μου Στρατηγό Λεωνίδα, για τη έκδοση και παρουσίαση του πολύτιμου θησαυρού, να απευθυνθώ κατόπιν στους Αγαπητούς Δικαστριώτες και ξεχωριστά στη Νεότητα και να τους πω:

Η προσφορά σας είναι ανεκτίμητη , για τους απογόνους σας, για την ευρύτερη περιοχή της ΄Εσχατης Φθίας και την ελληνική Ιστορία. Συγχαρητήρια!!

Γαβριήλ Σ. Αλπέντζος
Δρ Φιλοσ. Πανεπ. Αθηνών
τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης – Συγγραφέας

Χρήστος Γεωργίου Λαΐτσας

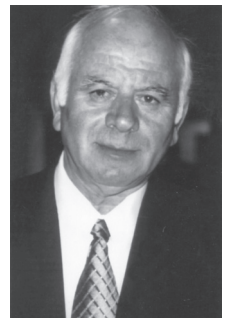

Γεννιέται στο Δίκαστρο το 1941. Τα παιδικά του χρόνια; Βασανιστικά έως εφιαλτικά.

Σε ηλικία 6 ετών και κρατώντας σφιχτά από το χέρι του τη μητέρα του Ελένη, βρίσκεται μαζί με άλλα γυναικόπαιδα του χωριού μας στο βουνό, διότι το Δίκαστρο αποτελεί ένα από τα βασικότερα κομμάτια του Εμφυλίου!

Επί 18 μήνες, περιπλανιέται από βουνό σε βουνό και γνωρίζει από πολύ κοντά σκηνές μαρτυρίων, μεταξύ των οποίων και τον τραυματισμό της μητέρας του από σφαίρα˙ σκηνές που μένουν ανεξίτηλα χαραγμένες στη μνήμη του και τον συνοδεύουν για την υπόλοιπη ζωή του. Μετά από 18 μήνες και σε ηλικία μόλις 8 ετών, κατεβαίνει με τα πόδια στον Αγ. Γεώργιο και από εκεί μεταβαίνει με αυτοκίνητο στη Λαμία, για να οδηγηθεί στο Στρατοδικείο. Όταν οι Στρατοδίκες αντικρίζουν το μικρό παιδί, τον Χρήστο, τον διώχνουν χαμογελαστοί και απορημένοι. Στρατοπεδεύει με άλλους χωριανούς στη Λαμία και μετά από ένα χρόνο επιστρέφει με τους υπόλοιπους χωριανούς στο χωριό μας. Σε ηλικία 9 ετών, αρχίζει να φοιτά στην Α΄ τάξη του Δημοτικού σχολείου του χωριού μας. Η φοίτησή του τελειώνει στα 15 του. Για τα δύο επόμενα χρόνια ζουν με τη μητέρα και την αδερφή του το χειμώνα στο χωριό και από την άνοιξη μέχρι το φθινόπωρο στην περιοχή «Μάτεσι», όπου διατηρούν ένα μικρό σπιτάκι, καλλιεργούν τα χωράφια τους και βόσκουν τα ζωντανά τους.

Σε ηλικία 17 ετών, φεύγει από το χωριό και βρίσκεται στα Μέγαρα Αττικής, όπου και εργάζεται σε ένα εστιατόριο. Εκεί, γνωρίζει έναν εργολάβο που αναλαμβάνει έργα της ΔΕΗ. Τον ακολουθεί και δίπλα του μαθαίνει τη δουλειά. Αξιοποιείται ως εργοδηγός των συνεργείων του εργολάβου, δουλεύοντας ανά την Ελλάδα και κυρίως στα νησιά της χώρας μας.

Όταν για επαγγελματικούς λόγους βρίσκεται στη Μυτιλήνη, γνωρίζει τη Μαρία, τη Μάρω του. Παντρεύονται και αποφασίζουν να φύγουν για την Αμερική, για μια καλύτερη ζωή.

Εκεί, δουλεύοντας και οι δύο σκληρά, καταφέρνουν να στήσουν το νοικοκυριό τους και να αποκτήσουν δύο υπέροχους γιους, τον Γιώργο και τον Στέλιο˙ δύο γιους τους οποίους ανατρέφουν με τις κοινωνικές αξίες και τις αρετές που αποκτούν όλα τα Ελληνόπουλα από την παιδική τους ηλικία, με τους μύθους, με την ελληνική γλώσσα. Ο Γιώργος και ο Στέλιος καταφέρνουν με αυτά τα εφόδια να σπουδάσουν, να αποκατασταθούν επαγγελματικά και να ανεξαρτητοποιηθούν από τους γονείς τους.

Επόμενος στόχος του Χρήστου είναι να μπορέσει να φέρει τον πατέρα του από τη Ρωσία, όπου βρίσκεται ως πολιτικός πρόσφυγας. Μετά από μεγάλο αγώνα, καταφέρνει να τον μεταφέρει πρώτα στην Αμερική και μετά από τρία χρόνια στην Ελλάδα, κοντά στην οικογένειά του.

Τα τελευταία 15 χρόνια και ενώ ο πατέρας του έχει φτιάξει το σπίτι στο Δίκαστρο, ο Χρήστος έρχεται κάθε καλοκαίρι, άλλοτε μόνος του και άλλοτε με την οικογένειά του, και κάνει διακοπές για τρεις-τέσσερις μήνες συντηρώντας και το σπίτι στο χωριό. Το χωριό τον αγκαλιάζει θερμά και τον υπολογίζει ως ένα τίμιο αγωνιστή της ζωής, έναν άνθρωπο σεμνό, ταπεινό, σοβαρό και καλοκάγαθο. Ως έναν ακέραιο δικαστριώτικο χαρακτήρα.

Ιούλιος 2017. Ο Χρήστος έρχεται χαρούμενος στο χωριό διότι το εισιτήριο της επιστροφής γράφει τέλος Οκτωβρίου. Μέσα σε 15 ημέρες, όμως, αισθάνεται ένα πρόβλημα στην υγεία του. Φεύγει για τη Μυτιλήνη, όπου βρίσκεται η σύζυγός του, και αφού χαιρετά τους εκεί φίλους και γνωστούς επιστρέφει στο χωριό για να χαιρετήσει και εμάς. Να χαιρετήσει τους πάντες και τα πάντα και να δώσει την υπόσχεση ότι, μόλις αποθεραπευτεί στην Αμερική, θα ξαναγυρίσει να χαρεί το χωριό και τους ανθρώπους του.

Αύγουστος 2017. Στις 27. Η καρδιά του Χρήστου δεν αντέχει και τον προδίδει. Ο Χρήστος μας δεν είναι πια κοντά μας. Ο αγαπημένος μας αυτός χωριανός και επί σειρά ετών μετανάστης στη Βοστώνη έφυγε από τη ζωή. Άφησε, όμως, πίσω του τη δυναμική γυναίκα του και τα δύο εξαίρετα παιδιά του, για τους οποίους είμαστε σίγουροι ότι αγαπούν το χωριό μας, ότι δεν θα το ξεχάσουν ποτέ και ότι πάντα θα ακολουθούν το παράδειγμα του Χρήστου. Ο Σύλλογος των Απανταχού Δικαστριωτών, τιμώντας τη μνήμη του Χρήστου Λαΐτσα, εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του και εύχεται ο Χρήστος να αναπαύεται σε ένα πιο δίκαιο και ειρηνικό κόσμο.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου
Ο Πρόεδρος, Κώστας Κόρδας

Μπορείτε να στέλνετε κείμενα, φωτογραφίες, ανακοινώσεις κλπ. που αφορούν το Δίκαστρο για να δημοσιευθούν στην εφημερίδα μας στο mail: efimdikastro@gmail.com

Περιμένουμε υλικό από όλους!

Τα νέα του μουσείου μας!

Ετήσιο μνημόσυνο Νίκου Σωτηρόπουλου

Στις 7 Νοέμβρη 2017 συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τη μεγάλη απώλεια του **«αιώνιου δασκάλου»,** του πρωτεργάτη και δημιουργού του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου του χωριού μας, του αείμνηστου **Νίκου Σωτηρόπουλου.**

Οι άνθρωποι καθίστανται αθάνατοι και αιώνιοι, όταν εν ζωή αφήνουν πίσω τους σημαντικό έργο. Σ' αυτήν την κατηγορία ανήκει και ο εκλιπόντας, ο οποίος με τη σοφία, το φωτισμένο λόγο, την αστείρευτη ενέργεια και τη χαρισματική προσωπικότητα άφησε ένα **αξιοζήλευτο και πολυεπίπεδο έργο.** Έδωσε προοπτική και χάραξε δρόμους και κατευθύνσεις για όλους μας και κυρίως για τους νέους.

Έδειξε πώς πρέπει να στέκεται και να λειτουργεί κάθε άνθρωπος, απέναντι στο φυσικό και πολιτισμικό περιβάλλον, στην παράδοση, στην πίστη και στην πατρίδα.

Αγωνία και στόχος του η αυτογνωσία και η ενσυνείδητη δημιουργική και ουσιαστική αγάπη για την ιστορική συνέχεια, **διαφύλαξη και διατήρηση των ιδιαίτερων εθνικών μας στοιχείων και χαρακτηριστικών,** που εγγυώνται την ύπαρξή μας σαν κράτος και σαν έθνος.

Η οικογένεια του σεμνά και εβλαβικά ετέλεσε στον ναό του Αγίου Γεωργίου Καλυβίων Λαμίας, το Σάββατο 4/11/17 το ετήσιο μνημόσυνο και στη συνέχεια τρισάγιο στη γενέτειρά του, στον Ασβέστη Φθ/δας.

Με τη συμπλήρωση του ενός έτους το Δ.Σ. του Μουσείου προγραμματίζουμε (όπως έχουμε δεσμευτεί) για το ερχόμενο καλοκαίρι, εκδήλωση αφιερωμένη στη ζωή και το έργο του, αποτίοντας και με αυτόν τον τρόπο έναν ελάχιστο φόρο τιμής και μνήμης.

Είμαστε σίγουροι, ότι ο Πανάγαθος και Πολυεύσπλαχνος Θεός, τον οποίο τόσο πιστά ύμνησε και υπηρέτησε, τον περιβάλλει με την αγάπη και την τιμή που του άξιζε και πως η ψυχή του αναπαύεται ανάλαφρη, ήσυχη και ευχαριστημένη!

Αιωνία του η μνήμη!
Για το Δ.Σ. του Μουσείο
ο Πρόεδρος
Χρήστος Ε. Γκιόλας.

Ευχαριστήρια ανακοίνωση προς Δημοτικό Συμβούλιο και Δήμαρχο Μακρακώμης

Το Δ.Σ. Του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου Δικάστρου Φθ/δας εκφράζει, μέσω του Προεδρείου του Δημοτικού Συμβουλίου Μακρακώμης, τις θερμότατες ευχαριστίες του, προς τον κ. Δήμαρχο και όλους τους Δημοτικούς Συμβούλους του Δήμου, για την ομόφωνη απόφαση να στηριχτεί οικονομικά, αλλά και ηθικά, η πρωτοβουλία μας, για τη διενέργεια ημερίδας εκπ/κών, που διεξήχθη, με καθομολογουμένη επιτυχία, την Κυριακή 15 Οκτώβρη, στο χωριό μας. Η παρουσία του κ. Δημάρχου, οι τοποθετήσεις του και η παρακολούθηση, εκ μέρους του, όλου του προγράμματος ήταν μεγάλη τιμή για μας . Ταυτόχρονα, θεωρούμε , ότι ήταν έμπρακτη στήριξη και συνειδητή επιλογή, επικρότησης τέτοιων ενεργειών, που αλλάζουν τα καθιερωμένα και δίνουν προοπτική για μελλοντικές δράσεις και δραστηριότητες, με γνώμονα την ανάδειξη, προβολή και αξιοποίηση στοιχείων και χώρων του Δήμου, με αξιόλογη αρχαιολογική, ιστορική, λαογραφική και περιβαλλοντική αξία και αναφορά. Εμείς σαν Δ.Σ., πέρα από την προβολή των αξιοθέατων στοιχείων του χωριού μας, προσβλέπουμε σε συλλογικές προσπάθειες, συνεργασίες και ενέργειες, που θα αναδεικνύουν το Δήμο στο σύνολό του. Η αντίληψή μας αυτή, εκδηλώθηκε στην ημερίδα μας, με την επιλογή ομιλητών και θεμάτων σχετικών με την ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Φθιώτιδας, κάνοντας και αντίστοιχες προβολές εικόνων.

Σας ευχαριστούμε !!!
Για το Δ.Σ. του Μουσείου,
ο πρόεδρος Γκιόλας Χρήστος

Οκτώβρης 2017, μήνας, «αναζωογόνησης» Δικάστρου... (1)

Στα πλαίσια της προβολής και ανάδειξης του χωριού μας και των αξιοθέατων χώρων του, το Δ.Σ. του Μουσείου, μετά από συντονισμένες ενέργειες, κινητοποίησε φορείς και ιθύνοντες, πετυχαίνοντας την πραγματοποίηση μέσα στον Οκτώβρη, επισκέψεων στο χωριό μας, που ευελπιστούμε ότι θα έχουν, μελλοντικά, τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, στην κατεύθυνση της αύξησης της επισκεψιμότητάς του.

α) **Στις 6 Οκτώβρη** επισκέφτηκαν το χωριό μας μαθητής της Α' τάξης του Γυμνασίου Σπερχειάδας, συνοδευόμενοι από τον γυμνασιάρχη τους, κ. Γεώργιο Σωτηρόπουλο και τον εκπαιδευτικό κ. Χρήστο Αλεξάκη.

Οι μαθητές ήρθαν σε επάφη με το περιβάλλον του χωριού μας και ξαναγήθηκαν σε Νερόμυλο και Μουσείο, από την κ. Κων/να Συλεούνη, εμπλουτίζοντας γνώσεις και παραστάσεις και απολαμβάνοντας φαγητό και παιχνίδι στην πλατεία μας.

Η επίσκεψή μας, πέρα από το γνωστικό αντικείμενο, βιντεοσκοπήθηκε, με την συγκατάθεση των γονέων τους και αποτελεί για το Δ.Σ. οπτικοακουστικό, διαφημιστικό υλικό, του οποίου επιμελήθηκε ο κ. Δημήτριος Καραντζούνης, για να πλαισιώσει τις εν εξελίξη ενέργειές μας, για περαιτέρω παρουσίαση και προβολή του χωριού μας.

β) Στις 15 Οκτώβρη πραγματοποιήθηκε με επιτυχία, **επιμορφωτική ημερίδα εκπαιδευτικών Α/μιας και Β/θμιας Εκπ/σης Φθ/δας,** στην οποία συμμετείχαν ογδόντα (80) εκπ/κοί, οι οποίοι εντυπωσιάστηκαν από την εκπαιδευτική και αισθητική αξια των προβαλλόμενων χώρων μας, το πλούσιο φυσικό περιβάλλον, τη φιλοξενία και τις δυνατότητες του χωριού μας.

Την ενημέρωση και ξανάγηση ανέλαβαν ο πρόεδρος του Μουσείου, Χρήστος Γκιόλας και η κοσμήτορας κα Κων/να Συλεούνή.

Οι επισκέπτες εκδήλωσαν, αυτόβουλα, την πρόθεσή τους να λειτουργήσουν πολλαπλασιαστικά στα σχολεία τους, μεταφέροντας τις θετικές, καθ' ομολογίαν, εντυπώσεις τους σε εκπ/κούς και μαθητές, ώστε να συμπεριλάβουν στους μελλοντικούς σχεδιασμούς τους το Δίκαστρο, ως εκπαιδευτικό και ψυχαγωγικό προορισμό.

Η θεματολογία της ημερίδας δεν περιορίστηκε στο Δίκαστρο, αλλά και στην περιοχή του Τυμφρηστού και ευρύτερα του Δήμου Μακρακώμης. Την παρουσίαση των θεματικών ενοτήτων ανέλαβαν για το Δίκαστρο ο κ. Λεωνίδας Καρφής, για την περιοχή του Τυμφρηστού ο κ. Ηλίας Προβόπουλος και για τον υπόλοιπο Δήμο, ο κ. Βασίλειος Κανέλλος. Χαιρετισμό απηύθυνε ο κ. Θύμιος Παπαευθυμίου, δήμαρχος Μακρακώμης, ο κ. Παναγιώτης Κουτμάνης, υπεύθυνος λειτουργίας Κ.Π.Ε. Στυλίδας – Υπάτης και η κ. Ελένη Μπενιάτα, προϊσταμένη επιστημονικής και παιδαγωγικής καθοδήγησης Α/θμιας Εκπ/σης Στερεάς Ελλάδας.

Μετά το πέρας της ημερίδας ακολούθησε παράθεση γεύματος στην ηλιόλουστη πλατεία μας, όπου οι καλεσμένοι μας είχαν την ευκαιρία να χαρούν τη φιλοξενία μας.

γ) Στις 22 Οκτώβρη επισκέφτηκαν το χωριό μας μέλη από το Εργαστήρι Πολιτισμού Λαμίας, που συνόδευε η κ. Ολυμπία Τσώμου-Γκιόλα, υπεύθυνη της χοροδιδασκαλίας τους και μέλος του Δ.Σ. του Μουσείου. Μετά την ξενάγηση από την κ. Κων/να Συλεούνη ακολούθησε γλέντι και χορός όπως, εξ' αντικειμένου, ήταν αναμενόμενο στην πλατεία μας. Σας παραθέτουμε φωτογραφίες από τις επισκέψεις αυτές, οι οποίες παρουσιάστηκαν σε έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο του Νομού μας, καθώς και τις ευχαριστήριες επιστολές που αποστείλαμε σε όσους βοήθησαν στην υλοποίησή τους.

Συμπληρωματικά θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον κ. Βασίλη Καρφή και την σύζυγό του κ. Μαρία Ζιάκα, για τις θερμότατες ευχές τους, για επιτυχή έκβαση της ημερίδας, τον κ. Βασίλη Κόρδα που μας τίμησε, ως εκπ/κός, με την παρουσία του και την κ. Γεωργία Παντίδου - Σωτηροπούλου που εκπροσώπησε τους φιλολόγους Φθ/δας, με την ιδιότητα της προέδρου του Συλλόγου τους.

Σημαντικότατη ήταν η προσφορά και βοήθεια του κ. Παναγιώτη Καρακώστα, αντιπροέδρου του Συλλόγου των Απανταχού Δικαστριωτών και του κ. Ανδρέα Γράββαλου, προέδρου του Δημοτικού Διαμερίσματος Δικάστρου.

Το Δ.Σ. του Μουσείου

Αλλοτινά Χρόνια

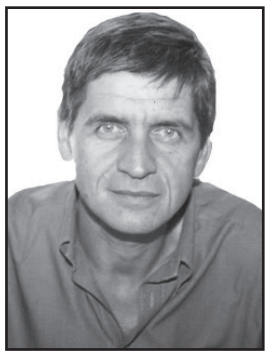

Γράφει: Γιώργος Ζούγρος Δάσκαλος

Απάνω στον Κασιδιάρη συνάζονταν τα τελευταία ανοιξιάτικα σύννεφα και συνεννοούνταν κατά πού να τραβήξουν. Και κίναγαν κατά τον Αρμυρό και το Αιγαίο πέλαγος. το βοριαδάκι που κατέβαινε γιομάτο μυρουδιές, ξεθύμαινε στα κήπια και τα περιβόλια. οι γειτόνισσες κουβέντιαζαν στους φράχτες, που χώριζαν τις αυλές, αλλά όχι τις καρδιές των ανθρώπων. Οι νιοί του χωριού, μ' ανοιχτό πουκάμισο έτρεχαν καβάλα στ' άλογα, αφήνοντας πίσω ένα σύννεφο σκόνης.

Το θεριστή σαν έκλεινε το δημοτικό σχολείο, εμείς συνεχίζαμε όλο το καλοκαίρι στο σχολείο της φύσης. Εκεί έβλεπες ολοζώντανα πώς αλλάζει το φιδοπουκάμισο η δεντρογαλιά και πώς το πλι σπάει τ' αυγό και βγαίνει στον ήλιο. Τα τρύπια παπούτσια, μας πήγαιναν με σίγουρα βήματα παντού . . . στο παιγνίδι, στο χορό, στη χαρά. Ζηλεύαμε τα καλούδια που είχαν τα παιδιά της πόλης. Δεν ξέραμε τότε πως αυτά που είχαμε, ήταν σημαντικότερα απ' αυτά που μας έλλειπαν.

Και η μάνα μου, να με φωνάζει: Να διαβάζεις, να μάθεις γράμματα κι ας υπόγραφε με σταυρό! Αυτοί που δεν ήξεραν γράμματα, τα είχαν σε μεγάλη εκτίμηση. Στον εσπερινό με φώναζε ο παπαθανάσης, ένας άγιος άνθρωπος, με κάτασπρα γένια και μαλλιά, να διαβάζω στο ψαλτήρι κάτι παράξενα γράμματα! «Τι ανταπέδωκας λαέ μου, αντί του μάνα χολήν κι αντί του ύδατος όξος.»

Κάθε Κυριακή οι γέροντες του χωριού έφταναν στην εκκλησιά. Κρέμαγαν τις μαγκούρες στα κλαδιά του δέντρου, που ήταν στην αυλή, έβγαζαν την τραγιάσκα τους, σταυροκοπιόνταν κι έμπαιναν στο ναό. Σαν τέλειωνε η λειτουργία, έπαιρναν τ' αντίδωρο με ευλάβεια και προσοχή μην πέσει κάτω κανένα ψίχουλο και κάθονταν στα πεζούλια κάνοντας γεροντοκούβεντο με τις ώρες.

Κι όντας κινούσαμε να πάμε στο ξωκλήσι τ' Αη-Λια που γιόρταζε, η μάνα σαμάρωνε το γάιδαρό μας κι από πάνω έστρωνε ένα κιλιμάκι με κεντίδια και δαντέλα και με ανέβαζε στη ράχη του.

Τα μεσημέρια ανεβαίναμε για δροσιά στο βακούφικο δάσος τ' Αη-Γιώργη. Πού και πού μας αλάφιαζε το σύρσιμο της χελώνας στα ξερά φρύγανα. Η βελανιδιά σιγοκουβέντιαζε με τη φλίκα και τα κλωνάρια της κοιτούσαν τον εγκρεμό. Η ρίζα της θληκωμένη με τη πέτρα. Ο κισσός αγκάλιαζε τους κορμούς και τα κλωνάρια των δέντρων κι αυτά τον καλοδέχονταν. Λίγο πιο κάτω ξεκομμένος ένας αιωνόβιος πλάτανος, που στον ίσκιο του θα μπορούσαν να σταλίσουν διακόσια πρόβατα, στέκεται περήφανος. Περνούσαμε απαραίτητα κι από τις αλεπότρυπες! Και ύστερα καθόμασταν σ' ένα παχύ ίσκιο κι από κει αγναντεύαμε το κάμπο της Θεσσαλίας, τον καρβουνιάρη και την Πετρομαγούλα. Ένας θρύλος λέει πως μια μάνα είχε ένα γιο, που αρρώστησε βαριά. Κάποιος της είπε___πως υπάρχει ένα βοτάνι, κάπου μακριά σ' ένα βουνό. Πήγε στο βουνό έψαξε-έψαξε, αλλά δεν μπόρεσε να το βρει. Έκοψε λοιπόν το βουνό, το φορτώθηκε και πήρε το δρόμο του γυρισμού. Στη μέση του κάμπου, έμαθε το πικρό μαντάτο, πως πέθανε το παιδί της. Ξεφορτώθηκε το βουνό και τ' άφησε εκεί κατακαμπίς, όπου βρίσκεται μέχρι σήμερα . . . η Πετρομαγούλα!

Μια ζεστή μέρα τ' Αυγούστου, τραβήξαμε με την Αρετούλα για το ποτάμι. Καθίσαμε στον ίσκιο μιας φτελιάς και πετούσαμε πετραδάκια στο νερό, χωρίς να μιλάμε. Ξαφνικά η Αρετή όρμησε στο ποτάμι. Όταν βγήκε το φόρεμα είχε κολλήσει στο κορμί της. Κατάλαβα τότε πως τα κουρέλια δεν μπόδιζαν τα κορίτσια να μεγαλώνουν!

Τα τσάμπουρα που μέστωσαν κάτω απ' τα κληματόφυλλα, τ' αυγουστάπιδα που έκλεισαν μέσα τους τον ήλιο, μοσχοβολούν τώρα στην κανίστρα.

« . . . από σταφύλι άνυδρο πήρες τη νοστιμάδα . . . »

Η φύση ήταν απλόχερη φέτος σε κούμαρα, τσάπουρνα, κράνα και γκόρτσα. Εμείς προτιμούσαμε να κλέβουμε τον άγριο καρπό της βατομουργιάς, απ' τα κοτσύφια και τους τρυποφράχτες!

Κάθε που χάραζε, οι ακτίνες του ήλιου, έλουζαν τις γιγάντιες πέτρες του κάστρου. Ένοιωθες ότι "πατάμε επί βημάτων άλλων".

«Τούτο τον κόσμο τον καλό, άλλοι τον είχαν πρώτα.
Τούτο τον κόσμο τον καλό, άλλοι τον καρτεράνε.»

Πέρασαν από δω πλάσεις και πλάσεις, έλεγε η γιαγιά, κανένας δεν έμεινε για πάντα. Ύστερα μου έδειχνε με το αδύναμο δάχτυλό της, πάνω στις παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες, πρόσωπα και τόπια, ξετυλίγοντας στη θύμησή της, ολάκερη ζωή γεμάτη στερήσεις, καημούς και αγωνίες. Κοπανηθήκαμε όπως τ' αλάτι στην τζιούμα, μουρμούριζε. Αυτές οι παλιές φωτογραφίες είναι οι ζωγραφιές του καθημερινού μόχθου, ενός λαού που ξέρει ν' αγωνίζεται με καρτερικότητα, με φιλότιμο κι ανθρωπιά. Αυτά τα τόπια που καταδέχτηκαν τα βήματα των παλαιότερων, αυτή η γης που έθρεψε γενιές και γενιές, αυτή η γη δένει το σήμερα, το χτες και το αύριο.

Όσοι τέλειωναν το θέρισμα, βοήθαγαν και τους άλλους συγγενείς τους. Οι άνθρωποι είχαν μεγάλη φτώχεια και μεγάλη καρδιά. Είχαν αξόδευτη την αγάπη και την έδιναν απλόχερα.

Οι γυναίκες λίχνιζαν με το καρπολόι στ' αλώνι τον χρυσαφένιο καρπό. Καρπό αντάξιο του μόχθου τους. Τα γεννήματα έμπαιναν στ' αμπάρι, για να γίνουν αύριο ζεστό καρβέλι και πρόσφορο στην εκκλησιά. Να γίνουν η κλούρα, που έβαζε η μάνα την πρωτοχρονιά στο κέρατο του βοδιού, για τον τσοπάνη. Να γίνουν το στάρι που θα μοιραστεί για τις ψυχές το ψυχοσάββατο . . .

Πάντα τίμιο ήταν το ψωμί που φάγαμε και τα γράμματα που μάθαμε στο μαυροπίνακα του σχολείου, όλα για τον άνθρωπο μιλούσαν και την αγάπη.

Εκείνο το καλοκαίρι κάποιος σκότωσε ένα λύκο κι όπως ήταν συνήθειο, περιέφερε το κεφάλι και το δέρμα του στα γύρω χωριά. Στη θέα του ανοιχτού στόματος με τα κοφτερά δόντια, μας έπιανε σύγκρυο. Οι γυναίκες κάρφωναν στη μακριά γλώσσα του ένα βελόνι, βλαστημώντας "το ξεραμένο", που έκανε τόσες ζημιές στα κοπάδια τους. Η λέξη "λύκος" ήταν απαγορευμένη στο σπίτι μας. Και αν τυχόν την ξεστομίζαμε, τότε μας μάλωναν.

«Μην τ' αναφέρεις το ξεραμένο!»

Όταν είχαμε ζώα έξω τις νύχτες, συνήθως τα γελάδια μας, η μάνα έβαζε κοντά στη φωτιά στο τζάκι, ένα κουροψάλιδο κλειστό και με το στόμα κάτω. Κι όταν ρωτούσα γιατί το έκανε, σχεδόν νευρίαζε και με απόπαιρνε. Και λιγοστά ήταν τα λόγια που της έπαιρνες.

«Πράματα έχουμε έξω . . . », μουρμούριζε.

Την επόμενη μέρα, έκαιγαν στην πλατεία του χωριού «ως ακατάλληλα» τα καπνά. Κι έκλαιγαν οι γυναίκες για τα κόπια και τον ιδρώτα τους, που πήγαν στράφι, κοιτώντας το μαύρο πυκνό καπνό που ανέβαινε στον ουρανό. Πώς να χωρέσουν οι καρδιές τόσο φαρμάκι!

Από τότε κύλησαν τα χρόνια και μεις σκορπίσαμε σαν τα πουλιά, που μαζεύονταν στα τηλεγραφόξυλα, πριν φύγουν για τα μέρη της Αραπιάς!

Σήμερα τα εγκαταλειμμένα σπίτια προσπαθούν να σταθούν όρθια στη φθορά του χρόνου. Τα μισόκλειστα παντζούρια θυμούνται τ' απογεύματα που πρόβαλε η κόρη να ποτίσει τα βασιλικά και τις μαντζουράνες. Τ' αγκωνάρια διηγούνται τον αγώνα του νοικοκύρη να κατεβάσει με τα μουλάρια την πέτρα από το βουνό. Διηγούνται την υπομονή των μαστόρων να την πελεκήσουν. Τώρα πέτρωσε η σιωπή στο κατώφλι. Χορτάριασε ο τόπος. Παντού πλανιέται ερημιά.

Πού πήγε η νοικοκυροσύνη της μάνας και η αξιοσύνη της κόρης; Πού πήγαν τα γέλια και οι φωνές των παιδιών;

Τα κεραμίδια δεν αντέχουν το βάρος του χρόνου και το βαρύ χιόνι του Γενάρη. Εκεί είχε ανεβεί ο πρωτομάστορας, για να τραγουδήσουν τον τελειωμό του σπιτιού.

Πώς να ιστορήσει τώρα η μηλιά όλα όσα είδε . . . γι' αυτούς που έφυγαν στην ξενιτιά, γι' αυτούς που έφυγαν για πάντα . . .

Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων Δ/νσης Α/θμιας Εκπ/σης Φθιώτιδας
Γραφείο Σχολικών Δραστηριοτήτων Δ/νσης Β/θμιας Εκπ/σης Φθιώτιδας
Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπ/σης Στυλίδας – Υπάτης

Προς τον κ. Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου
του Δήμου Μακρακώμης

Ευχαριστήρια επιστολή

Κύριε Πρόεδρε

Εκ μέρους των εκπαιδευτικών Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης οι οποίοι έλαβαν μέρος στην Ημερίδα **«Γνωριμία με το οικοσύστημα του Τυμφρηστού μέσα από το φυσικό και πολιτισμικό περιβάλλον του Δικάστρου»**, αλλά και εκ μέρους μας, θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμότατες ευχαριστίες μας προς το Δήμο Μακρακώμης αλλά και το Δ.Σ. του Σωματείου **«Ιστορικό και Λαογραφικό Μουσείο Δικάστρου»**, για την καθοριστική συμβολή τους στην επιτυχία της.

Η όλη οργάνωση της Ημερίδας και η άψογη φιλοξενία στο Δίκαστρο ξεπέρασε κάθε προσδοκία μας και πιστεύουμε ότι τα αποτελέσματά της θα είναι θετικά και προς όφελος των μαθητών μας, μικρών και μεγάλων.

Θα θέλαμε να τονίσουμε ιδιαίτερα την παρουσία του κ. Δημάρχου σε όλη την εκδήλωση και να ευχαριστήσουμε ξεχωριστά τον κ. Χρήστο Γκιόλα, Πρόεδρο του Σωματείου και την κ. Κων/να Συλεούνη Κοσμήτορα του Μουσείου.

Τέτοιες συλλογικές ενέργειες πιστεύουμε ότι προάγουν την εκπαίδευση στη Φθιώτιδα και δίνουν μια άλλη προοπτική στην ανάπτυξη του τόπου.

Με εκτίμηση και ευχαριστίες
Γιώργος Σταυρόπουλος, Υπεύθυνος Σχολ. Δραστηριοτήτων Α/θμιας Εκπ/σης Φθιώτιδας
Τζένη Παπαγιαννοπούλου, Υπεύθυνη Σχολ. Δραστηριοτήτων Β/θμιας Εκπ/σης Φθιώτιδας
Παναγιώτης Κουτμάνης, Υπεύθυνος ΚΠΕ Στυλίδας - Υπάτης

Λαμία 23 Οκτωβρίου 2017

Βιβλιοκριτική

Ιστοσελίδα: «Φθιωτικός Τυμφρηστός»

«Αρχιτεκτονική και Φυλαχτά σπιτιών στο Δίκαστρο
[Εκδοθέν βιβλίο του Λεωνίδα Ι. Καρφή, Αντιστρατήγου ε.α.]

Πρόσφατα εκδόθηκε ένα σπάνιο, για τη θεματολογία του, πόνημα του αγαπητού Δικαστριώτη Αντιστρατήγου ε.α. Λεωνίδα Ι. Καρφή με τίτλο: «Αρχιτεκτονική & φυλαχτά σπιτιών στο Δίκαστρο», που ως γνωστόν αποτελούσε την κοιτίδα των ξακουστών κτιστών-μαστόρων του 20ουκαι 21ου αιώνα.

Τον 19ο αιώνα τα σπίτια στο Δίκαστρο έχτισαν αποκλειστικά Ηπειρώτες μαστόροι από την Κόνιτσα και μιλώντας τη συντεχνιακή γλώσσα τα «μπολιάρικα», απέκρυπταν, για ευνόητους λόγους, τη μαστορική τους τέχνη από τους ντόπιους.

Οι Δικαστριώτες κτίστες γνώριζαν να σμιλεύουν αριστοτεχνικά σε αγκωνάρια διάφορα φυλαχτά αρχαιοελληνικά και χριστιανικά σύμβολα, όπως ρόδακες, ήλιους, φίδια, αετούς, λόγχες, σταυρούς καθώς και χρονολογίες κτίσης και να τα εντοιχίζουν σε εμφανή σημεία των πετρόχτιστων σπιτιών, με καθαρά αποτρεπτικό χαρακτήρα εναντίον της βασκανίας και κακοτυχίας.

Όσα σύμβολα περισώθηκαν ο συγγραφέας μερίμνησε να τα φωτογραφίσει και να τα συμπεριλάβει στο βιβλίο του ώστε οι αναγνώστες να λαμβάνουν άμεση και οπτική γνώση του θέματος.

Η βιωματική εμπειρία του ερευνητή, η ιστοριοδιφική του δεινότητα, η πολύπλευρη πανεπιστημιακή του παιδεία, η ηλικιακή του ωριμότητα, η ακεραιότητα του χαρακτήρα του και ιδίως η υπέρμετρη αγάπη του για το γενέθλιο τόπο, εξασφαλίζουν εκ των προτέρων το άριστο και αξιόπιστο αποτέλεσμα της συγγραφικής του απόπειρας.

Η πολύχρονη και πολύμοχθη έρευνά του ανασύρει τα στοιχεία εκείνα που διαμόρφωσαν στο παρελθόν την αρχιτεκτονική των σπιτιών στην Έσχατη Φθία και κυρίως στη γενέτειρά του το Δίκαστρο.

Η γλυκιά προσδοκία του συγγραφέα αποβλέπει ώστε η περιοχή του Φθιωτικού Τυμφρηστού ν' αποτελέσει στο μέλλον στόχο αρχαιολογικής και αρχιτεκτονικής μελέτης, με σκοπό η παράδοση να συνδράμει ευνοϊκά την σύγχρονη καινοτομία.

Το αξιόλογο πόνημά του ο Λεωνίδας το αφιερώνει με καμάρι στους προγόνους του κτίστες και μαστόρους καθώς και στους απανταχού Δικαστριώτες, ευελπιστώντας να συμβάλλει στην ιστορική γνώση που θα οδηγήσει στην επανασύνδεση με την πάτρια γη.

Θερμά συγχαρητήρια στο φίλτατό μας Λεωνίδα για την επίπονη προσπάθειά του! Ανάλογα συγχαρητήρια ανήκουν και στον Πολιτιστικό Σύλλογο των απανταχού Δικαστριωτών που επωμίσθηκε την έκδοση του βιβλίου, επενδύοντας πνευματικά στο μέλλον.

Ευχόμαστε από καρδιάς η παρούσα έκδοση ν' αποτελέσει τη μαγιά για επόμενα πνευματικά δημιουργήματα του συγγραφέα.

Καλοδιάβαστο και καλοτάξιδο!

Τάκης Ευθυμίου
Δάσκαλος, Δημιουργός και διαχειριστής ιστολογίου «Φθιωτικός Τυμφρηστός», συγγραφέας, ερευνητής ιστορίας και λαογραφίας.

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΕΝΟΣ ΕΡΩΤΑ

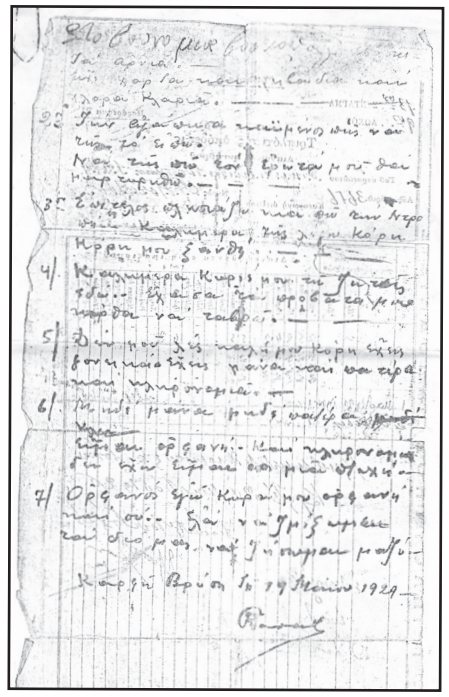

1) Στο βουνό μια βοσκοπούλα έβοσκε τ' αρνιά είχε χόρτα και λιβάδια και χλωρά κλαριά.

2) Την αγάπησα ο καημένος πώς να της το ειπώ να της πω τον έρωτά μου θα μαρτυρηθώ.

3) Επιτέλους πλησιάζω και από την ντροπή καλημέρα της λέγω κόρη, κόρη μου ξανθή.

4) Καλημέρα κυρία μου τι ζητάς εδώ. Έχασα τα πρόβατά μου κι ήρθα να τα βρω.

5) Δεν μου λες καλή μου κόρη έχεις γονείς κι έχεις μάνα και πατέρα και κληρονόμοι.

6) Μηδέ μάνα μηδέ πατέρα μηδέ κληρονόμοι. Είμαι ορφανή και κληρονομιά δεν έχω. Είμαι απλώς μια πτωχή.

7) Ορφανός εγώ κυρά μου ορφανή κι εσύ. Έλα να σμίξουμε τα δυό μας να ζήσουμε μαζί.

Καρφή Βρύση την 19 Μαϊου 1929
Ευάγγελος Ζημιανίτης του Ιωάννη
Αφιέρωμα του Ιωάννη Ζημιανίτη στον Πατέρα του Ευάγγελο

Ευχαριστήρια ανακοίνωση προς συντελεστές ημερίδας

Το Δ.Σ. του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου Δικάστρου, αφού εξέφρασε διαδικτυακά τις θερμότατες ευχαριστίες του προς όλους όσους συνέβαλαν στο να διεξαχθεί, με ιδιαίτερη (κατά κοινή ομολογία) επιτυχία, η ημερίδα των εκπ/κών, στις 15 Οκτώβρη στο χωριό μας, ανακοινώνει τις ευχαριστίες του και μέσα από τις στήλες της εφημερίδας μας.

Επιγραμματικά αναφέρουμε τον κ. Θύμιο Παπαευθυμίου, Δήμαρχο Μακρακώμης, για την αμέριστη στήριξή του.

Τον κ. Λάμπρο Θεοδοσόπουλο, αντιδήμαρχο, για την παραχώρηση των καθισμάτων από τη Δημοτική Ενότητα του Αγίου Γεωργίου.

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου, για την ομόφωνη απόφαση χρηματοδότησής μας.

Τους κ. Ευθύμιο Γκούμα και Σπυρίδωνα Πιλιτσίδη, Δ/ντές Α/θμιας και Β/θμιας Εκπ/σης Φθ/δας, για την έγκριση της επίσκεψης, μέσω των υπευθύνων σχολικών δραστηριοτήτων, του κ. Γιώργου Σταυρόπουλου και της κ. Τζένης Παπαγιαννοπούλου αντίστοιχα.

Την κ. Ελένη Μπενιάτα, Προϊσταμένη Επιστημονικής και Παιδαγωγικής Καθοδήγησης Α/θμιας Εκπ/σης Στερεάς Ελλάδας, για τον χαιρετισμό και την ομιλία της .

Τον κ. Παναγιώτη Κουτμάνη , υπεύθυνο λειτουργίας του Κ.Π.Ε. Στυλίδας – Υπάτης, για την εξειδικευμένη τοποθέτησή του.

Τον Πολιτιστικό Σύλλογο των Απανταχού Δικαστριωτών, τον κ. Παναγιώτη Καρακώστα, αντιπρόεδρο του Συλλόγου και τον κ. Ανδρέα Γράββαλο, πρόεδρο του Δημοτικού Διαμερίσματος Δικάστρου, καθώς και όλους τους συγχωριανούς μας για τη βοήθεια που μας παρείχαν και την παρουσία τους.

Τους εκπ/κούς και των δύο βαθμίδων που μας επισκέφτηκαν αλλά και όσους, λόγω υποχρεώσεων, δεν τα κατάφεραν.

Τέλος τους αξιόλογους ομιλητές μας, τους κ. Λεωνίδα Καρφή, αντιστράτηγο ε.α. της ΕΛ.ΑΣ., Ηλία Προβόπουλο, δημοσιογράφο και Βασίλειο Κανέλλο, συνταξιούχο εκπ/κό Α/θμιας Εκπ/σης.

Το Δ.Σ. του Ιστορικού και Λαογραφικού Μουσείου Δικάστρου Φθιώτιδας

Αφιερωμένο στους Συγχωριανούς μας που υπηρέτησαν/υπηρετούν/θα υπηρετήσουν στις Ειδικές Δυνάμεις

Οι Δικαστριώτες εκτός από φιλόξενοι, οικογενειάρχες και άνθρωποι των αρχών, είναι υπερήφανοι, σκληροτράχηλοι και τολμηροί. Κάποιοι από τους συγχωριανούς μας, όταν έφθασε η ώρα να υπηρετήσουν την Πατρίδα μας, κατατάγησαν εθελοντικά στις Ειδικές Δυνάμεις. Δεν χρειάζεται να αναφέρω τα ονόματά τους, τους γνωρίζουμε.

Χαίρομαι ιδιαίτερα όταν τους ακούω να διηγούνται τις εμπειρίες τους από τις δύσκολες αλλά υπερήφανες και ιστορικές Μονάδες Αλεξιπτωτιστών, Καταδρομών, Πεζοναυτών που υπηρέτησαν. Ανάμεσα στις αφηγήσεις τους ανασύρουν, που και που, παλιές τσαλακωμένες ασπρόμαυρες φωτογραφίες, από κάποια σχετική εκπαίδευση που συμμετείχαν.

… Στιγμές μοναδικές και αξέχαστες στο διάβα του χρόνου … οι αναμνήσεις πολλές … τα μάτια ζωντανεύουν και χαμογελούν … η καρδιά χτυπάει έντονα … η ψυχή ανεβαίνει … περηφάνια και μόνον … άξιζε και με χαρά το έπραξαν … σημάδεψε ευχάριστα τη ζωή τους … και εάν ο χρόνος κύλαγε πάλι πίσω, το ίδιο θα έκαναν …

Αυτές οι λίγες γραμμές για να τους ανταποδώσουμε την τιμή που τους πρέπει, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 75 χρόνων από την ίδρυση του Ιερού Λόχου.

Ο Ιερός Λόχος συγκροτήθηκε το 1952 με την αρχική ονομασία "Λόχος Επιλέκτων Αθανάτων" και προσωρινό Διοικητή τον Επίλαρχο Στεφανάκη Αντώνιο. Λίγο αργότερα, νέος και οριστικός διοικητής ορίσθηκε ο Συνταγματάρχης Πεζικού Χριστόδουλος Τσιγάντες, ο οποίος πέτυχε την μετονομασία αυτού σε "Ιερόν Λόχον".

Συνταγματάρχης Χριστόδουλος Τσιγάντες

Υποστράτηγος Ανδρέας Καλλίνσκης

Κρίνεται σκόπιμο να αναφερθεί ότι, ήταν ο τρίτος κατά σειρά Ιερός Λόχος στην Ελληνική Ιστορία.

Πρώτος ήταν ο Ιερός Λόχος των Θηβών. Ιδρύθηκε το 379 π.Χ. από τον Γοργίδα και απαρτιζόταν από 150 ζευγάρια εραστών Θηβαίων οπλιτών. Στη συνέχεια αναδιοργανώθηκε και απέκτησε μέγιστη φήμη υπό τον Πελοπίδα. Καταστράφηκε ολοκληρωτικά στη μάχη της Χαιρώνειας (338 π.Χ.) από το Μακεδονικό Ιππικό του Φίλιππου, το οποίο διοικούσε ο Μέγας Αλέξανδρος. Ο περίφημος σπαρτιατικός στρατός ηττήθηκε από τον Ιερό Λόχο των Θηβών στη μάχη των Λεύκτρων το 371 π.Χ. .

Δεύτερος ήταν ο Ιερός Λόχος του Αλέξανδρου Υψηλάντη. Ιδρύθηκε στη Φωξάνη, πόλη στα όρια της Μολδαβίας με τη Βλαχία, στα μέσα Μαρτίου του 1821 και συγκροτήθηκε από εθελοντές σπουδαστές των ελληνικών παροικιών της Μολδοβλαχίας και της Οδησσού, κυρίως. Νικήθηκε με μεγάλες απώλειες, αν και πολέμησε ηρωικά, από τους Τούρκους στο Δραγατσάνι της Ρουμανίας την 19 Ιουνίου του 1821, διότι η επίθεσή του εκδηλώθηκε άκαιρα (ενωρίτερον του χρόνου που είχε σχεδιασθεί).

Ο Τρίτος θρυλικός Ιερός Λόχος του Συνταγματάρχη Πεζικού Χριστόδουλου Τσιγάντες οργανωμένος και επανδρωμένος από εθελοντές Αξιωματικούς πολέμησε στο πλευρό των συμμάχων κατά την περίοδο 1943-45 στη Βόρεια Αφρική και στα νησιά του Αιγαίου Πελάγους, όπου διακρίθηκε και αποτέλεσε την αφετηρία των Ελληνικών Ειδικών Δυνάμεων.

"Παιδιά με ατσάλινα χέρια,
με θάρρος, γεμάτα ψυχή,
στα χέρια μας είναι η δόξα
της Πατρίδος μας και η τιμή …"

Στιχουργός του εμβατηρίου του Ιερού Λόχου ήταν ο Στρατηγός (ΤΘ) Ανδρέας Έρσελμαν και η μουσική του θεωρείται ότι βασίζεται σε παλαιότερη σύνθεση των Μαύρων Ουσσάρων (μονάδος Ιππικού) του Τσαρικού Στρατού, λόγω της μα¬κρινής καταγωγής του δημιουργού του από την Ρωσία. Εξαίρετοι στίχοι που αναφέρονται στην ιστορία του Ιερού Λόχου, συνδέοντας τον Ιερό Λόχο του Αλέξανδρου Υψηλάντη και της θυσίας του στο Δραγατσάνι με τον τότε νεοσύστατο Ιερό Λόχο του Β' ΠΠ.

Το 1946, σε συνέχεια του Ιερού Λόχου και με πρόταση του τότε Συνταγματάρχη Ιππικού και Ιερολοχίτη Ανδρέα Καλλίνσκη, ιδρύθηκαν οι Λόχοι Ορεινών Καταδρομών. Ακολούθησαν αναδιοργανώσεις και το 1950 δόθηκε η ονομασία "Δυνάμεις Καταδρομών" και αργότερα η σημερινή τους ονομασία "Ειδικές Δυνάμεις".

Μέλη της υπερήφανης και ιστορικής οικογένειας των Ειδικών Δυνάμεων είναι και συγχωριανοί μας… ένα μεγάλο μπράβο.

Κων/νος Γ. Πιλάλης
Υποστράτηγος ε.α.
τ. Πρόεδρος και Δνων Σύμβουλος ΕΑΣ
Α.Β.Ε.Ε
Σύμβουλος SSI Ltd.

*Την ιστορία και την δράση του Ιερού Λόχου μπορείτε να την παρακολουθήσετε στην ιστοσελίδα:
https://www.youtube.com/watch?v=c29R7JF_P_Y

papress ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
Γ Ρ Α Φ Ι Κ Ε Σ Τ Ε Χ Ν Ε Σ
Αφοι Παπαθανασίου Ο.Ε.
papress@hotmail.com - parafthi@hotmail.com
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ